

kronojord, som ej under ständig besittningsrätt innehaves eller är till boställe anslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1913.

Riksdagen får härmed anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition blivit av Riksdagen bifallen.

Stockholm den 22 maj 1913.

Med undersätlig vördnad.

Nr 124.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 22 maj 1913.
» » » i Andra kammaren den 22 maj 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 1, 2, 3, 4 och 7 §§ i förordningen den 17 maj 1872 angående ändring i vissa fall av gällande bestämmelser om häradsting.

(Lagutskottets utlåtande nr 33.)

Till Konungen.

Genom en den 25 april 1913 dagtecknad proposition, nr 284, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bifogade utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

»Lag

om ändrad lydelse av 1, 2, 3, 4 och 7 §§ i förordningen den
17 maj 1872 angående ändring i vissa fall av gällande
bestämmelser om häradsting.

Härigenom förordnas, att 1, 2, 3, 4 och 7 §§ i förordningen den
17 maj 1872 angående ändring i vissa fall av gällande bestämmelser
om häradsting skola erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

I tingslag, som ensamt utgör en domsaga, så ock där två tings-
lag äro till en domsaga förenade, skola årligen hållas två lagtima ting,
det ena, vårtinget, mellan den 7 januari och midsommar, samt det andra,
höstetinget, mellan den 24 augusti och Tomedag.

2 §.

Utgör tingslag ensamt en domsaga, skall häradsrätten där hålla
allmänna sammanträden, under vårtinget sex gånger och under höste-
tinget fyra gånger, nämligen

antingen, under vårtinget, andra måndagen i januari och sedan var
fjärde måndag, som före tingstidens slut inträffar, så räknat att alltid
fyra veckor bliva mellan varje måndag, å vilken allmänt sammanträde
börjas, samt, under höstetinget, sista måndagen i augusti och sedan var
fjärde måndag, likasom under vårtinget,

eller de torsdagar, som infalla näst efter sagda måndagar,

eller ock måndagarna närmast därefter.

Konungen förordne, vilken av dessa sammanträdesturer skall till-
lämpas i var domsaga.

Inträffar helgdag å dag, som för sammanträde blivit föreskriven,
träde rätten samman nästa söckendag därefter; och skall, där samman-
träde skulle taga sin början torsdagen närmast före påskdagen, samman-
trädet i stället börjas onsdagen i samma vecka. Sådan jämkning av
tiden för sammanträdes början skall dock ej verka rubbning i tiden för
början av nästa allmänna sammanträde.

3 §.

Äro två tingslag till en domsaga förenade, hälle häradsrätten i
varadera tingslaget allmänna sammanträden, under vårtinget tre gånger
och under höstetinget två gånger.

I ena tingslaget skola sammanträdena hållas *antingen*, under vårtinget, andra måndagen i januari och sedan var åttonde måndag, som före tingstidens slut inträffar, samt, under höstet, sista måndagen i augusti och sedan måndagen åtta veckor därefter *eller* de torsdagar, som infalla näst efter sagda måndagar, *eller ock* måndagarna närmast därefter.

I andra tingslaget hållas sammanträdena under vartdera tinget de dagar, som infalla fyra veckor från början av varje allmänt sammanträde i förra tingslaget.

Jämväl för var och en av de i denna § avsedda domsagor förordne Konungen, vilken av de stadgade sammanträdesturerna skall i domsagan tillämpas.

Är dag, då sammanträde, efter vad nu sagts, skall börjas, helgdag *eller ock* torsdag närmast före påskdagen, gälle vad för sådana fall stadgas i 2 §.

4 §.

För de i 3 § nämnda domsagor bestämme Konungen *ock*, i vilketdera tingslaget tingen först skola börjas.

7 §.

När mål å allmänt sammanträde blivit till slut fört, skall dom avkunnas innan sammanträdet ändas, om den dessförinnan författas kan, men eljest å nästa allmänna sammanträde under tinget. Har mål, som blivit till slut fört å sista allmänna sammanträdet, ej kunnat då avgöras, må med doms avkunnande och tingets avslutande anstå till särskilt sammanträde, vilket dock ej må hållas senare än den 20 juli för vårtinget och december månads slut för höstet. Är mål av den vidlyftighet, att det ej kan, på sätt här blivit stadgat, å nästa allmänna sammanträde under tinget avdömas, må med domens avsägende anstå till annat allmänt sammanträde under tinget *eller*, om så erfordras, till tingets slut. Då dom ej genast avkunnas, bör vid målets handläggning tillkännagivas, när sådant skall ske.

Vad nu är sagt om anstånd med doms avkunnande avser icke mål angående häktad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1915.

Är i stämning eller uppskovsbeslut angivet, att mål skall förekomma å viss dag, då efter hittills gällande bestämmelser allmänt sammanträde skulle i tingslaget hållas, men som med de på grund av denna lag bestämda tider för sammanträdena ej är rättegångsdag, varde målet upptaget å näst därefter infallande rättegångsdag i tingslaget. Underrättelse härom skall lämnas genom anslag å rättens dörr och särskilda av domhavanden med posten avsända meddelanden till parter vilkas adresser äro honom kända.»

Riksdagen får härmed anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition blivit av Riksdagen bifallen.

Stockholm den 22 maj 1913.

Med undersåtlig vörndad.

Nr 125.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 22 maj 1913.
» » » i Andra Kammaren den 22 maj 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av § 24 värnpliktslagen den 14 juni 1901.

(Lagutskottets utlåtande nr 35.)

Till Konungen.

Uti en den 27 mars 1913 dagtecknad proposition, nr 220, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen antaga följande förslag till